

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. S. Arnăuț)

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
Lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursurile declarate de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Societatea cu Răspundere Limitată „Samariu Grup”, Societatea cu Răspundere Limitată „Copertina-Pac”,

în pricina la demersul administratorului provizoriu al debitorului Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată, în procedura accelerată de restructurare – Grigore Hanganu privind confirmarea planului procedurii accelerate de restructurare aprobat prin hotărârea adunării creditorilor Firmei de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată din 21 octombrie 2016,

împotriva hotărârii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2016, administratorul FPC „Drancor” SRL-Ion Drangoi a depus cerere introductivă privind intentarea procedurii accelerate de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL, cu sediul în mun.Chișinău, str. Burebista, nr. 78, IDNO 1003600079246.

Prin încheierea din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procedurii accelerate de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL, cu sediul în mun.Chișinău, str. Burebista, nr. 78, IDNO 1003600079246.

Prin hotărârea din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea înaintată de administratorul FPC „Drancor” SRL- Ion Drangoi privind intentarea procedurii accelerate de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL; a fost intentată procedura accelerată de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL, c/f 1003600079246, cu sediul în mun. Chișinău, str. Burebista, nr. 78; a fost instituită perioada de observație, cu desemnarea în funcție de administrator provizoriu al FPC „Drancor” SRL - administratorul autorizat Grigore Hanganu, deținătorul autorizației nr. 6 din 14 ianuarie 2015; în scopul prevenirii modificării stării bunurilor FPC „Drancor” SRL, în perioada procedurii accelerate de restructurare, a fost dispusă

aplicarea următoarelor măsuri de asigurare: - deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu; - a fost pusă sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale; - a fost pus sechestru pe toate bunurile debitorului și corespondența lui comercială; - au fost suspendate urmărirea individuală ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului; a fost desemnat ca reprezentant al debitorului FPC „Drancor” SRL- Ion Drangoi, pentru a reprezenta interesele debitorului și ale acționarilor/asociațiilor acestuia și pentru a participa la procedură din contul debitorului; a fost stabilită depunerea referințelor de către creditorii la cererea introductivă de intentare a procedurii accelerate de restructurare, precum și înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra patrimoniului debitorului, până la data de data de 04 aprilie 2016; a fost stabilit termenul limită de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului de creanțe până la 07 aprilie 2016; a fost stabilită adunarea creditorilor de validare a creanțelor pentru data de 11 aprilie 2016, ora 10.00; a fost stabilită data adunării creditorilor de votare a planului procedurii accelerate de restructurare pentru 14 aprilie 2016, ora 10.00.

La 06 mai 2016, administratorul provizoriu al FPC „Drancor” SRL- Grigore Hanganu a prezentat instanței de insolvență raportul privind executarea hotărârii din 26 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Ion Drangoi, reprezentantul debitorului FPC „Drancor” SRL, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, la 04 octombrie 2016, a înaintat cerere privind modificarea planului procedurii accelerate de restructurare a FPC „Drancor” SRL, în procedura accelerată de restructurare, solicitând anexarea la materialele pricinii a graficului nou de achitate cu creditorii începând cu luna noiembrie 2016.

Administratorul provizoriu al FPC „Drancor” SRL – Grigore Hanganu, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, la 01 noiembrie 2016, a înaintat instanței de insolvență spre aprobare rezultatele adunării generale repetate a creditorilor FPC „Drancor” SRL, în procedura accelerată de restructurare, din 21 octombrie 2016, anexând în acest sens și procesul-verbal al adunării creditorilor din 21 octombrie 2016 și anexele acestuia.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a confirmat planul procedurii accelerate de restructurare aprobat prin hotărârea adunării creditorilor FPC „Drancor” SRL din 21 octombrie 2016; s-a încetat procedura accelerată de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL, cu sediul în mun.Chișinău, str. Burebista, nr. 78, IDNO 1003600079246, cu trecerea la procedura de realizare a planului procedurii accelerate de restructurare confirmat; s-a dispus aplicarea planului procedurii accelerate de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL; s-a confirmat candidatura lui Grigore Hanganu în funcție de administrator al insolvenței în cadrul procedurii de realizare a planului procedurii accelerate de restructurare confirmat; s-a pus sub supravegherea administratorului insolvenței Grigore Hanganu, comitetului creditorilor, adunării creditorilor a FPC „Drancor” SRL și a instanței de insolvență realizarea planului procedurii accelerate de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL. Concomitent, s-a dispus publicarea hotărârii în Monitorul Oficial, conform art. 7 al Legii insolvenței.

La 14 decembrie 2016, SRL „Samariu Grup” a declarat recurs împotriva hotărârii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând anularea

parțială a acesteia și aprobarea graficului de achitare a datoriei în proporție de 100% din suma înscrisă cu rangul 5.

La 13 decembrie 2016, SRL „Copertina-Pac” a declarat recurs împotriva hotărârii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia, rejudecarea pricinii și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respins integral demersul administratorului provizoriu a debitorului FPC „Drancor” SRL, în procedura accelerată de restructurare, -Grigore Hanganu privind confirmarea planului procedurii de restructurare aprobat prin hotărârea adunării creditorilor FPC „Drancor” SRL din 21 octombrie 2016.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârea instanței de insolabilitate este neîntemeiată și pasibilă casării din considerentul că instanța de fond, la deliberarea și pronunțarea hotărârii contestate, nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea demersului administratorului provizoriu a debitorului FPC „Drancor” SRL, în procedura accelerată de restructurare-Grigore Hanganu.

Consideră că, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, or, prima instanță nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 14 decembrie 2016, BC „Victoriabank” SA, prin intermediul reprezentantului Vadim Furtună, a declarat recurs împotriva hotărârii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului s-a invocat că în pofida faptului că planul propus afectează interesele tuturor creditorilor, inclusiv cu diminuarea intenționată a plăților, planul a fost acceptat.

Precizează că, la adunarea creditorilor din 21 octombrie 2016 au fost înregistrați creditorii care fac parte din următoarele clase: - clasa creditorilor garantați - BC „Victoriabank” SA, BC „Eximbank” SA; - clasa creditorilor bugetari cu creanțe de rangul 3 – Casa Națională de Asigurări Sociale, Inspectoratul Fiscal; - clasa creditorilor chirografari - agenți economici, BC „Energbank” SA cu creanțe de rangul 5; - clasa creditorilor chirografari de rang inferior - agenți economici, BC „Energbank” SA cu creanțe de rangul 6.

Specifică recurentul că, clasa creditorilor garantați a votat împotriva planului propus, în rest creditorii au votat pentru planul propus.

Conform art. 224 a Legii insolabilității, instanța de insolabilitate a confirmat planul prin hotărâre definitivă și s-a dispus încetarea procedurii accelerate de restructurare a debitorului, trecerea la procedura de realizare a planului confirmat. Însă, instanța de insolabilitate nu a luat în considerare argumentele invocate de creditorul BC „Victoriabank” SA privind neconfirmarea planului procedurii accelerate de restructurare.

Consideră că, hotărârea instanței de insolabilitate din 18 noiembrie 2016 urmează a fi casată din motiv că există suficiente temeiuri legale conform cărora planul aprobat de adunare și confirmat de instanța de insolabilitate nu corespunde normelor imperative al Legii insolabilității, deoarece au fost încălcate prevederile art. 205 alin. 1 lit. (a) și (c) al Legii insolabilității și anume a fost ignorată o condiție esențială ce ține de conținutul planului, de modul realizării lui, precum și de modalitatea de acceptare a planului de către creditorii, iar această încălcare nu poate fi înlăturată, planul conține date fictive sau o eroare flagrantă.

În acest sens indica recurentul că în pofida clasei creditorului chirografar BC „Energbank” SA și anume creanțe validate și trecute în tabelul definitiv cu rangul 5, a fost inclus în planul propus de debitor ca fiind creditor garantat.

Conform art. 143 alin.(8) al Legii insolabilității coroborat cu art. 190 alin. (2), (3) al Legii insolabilității, numai titularii creanțelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului sau la oricare repartitie de sume conform planului raportat la tabelul definitiv de creanțe. Iar, BC „Energbank” SA, având creanțe validate de rangul 5 și respectiv de rangul 6, care conform planului propus de debitor urmează a fi achitate în proporție de 20% din creanța validată - pentru creditorii chirografari de rangul 5 și 0% din creanța validată - pentru creditorii chirografari de rang 6, a participat la vot în conformitate cu clasa creditorilor chirografari și a votat planul de restructurare cu modificările respective în care acesta din urmă a fost inclus de către debitor în rangul garanțiilor, care conform planului propus, urmează să primească 100% din valoarea creanței validate.

Menționează că, BC „Energbank” SA ca creditor a încheiat cu FPC „Drancor” SRL contractele de fidejusiune, prin care ultima s-a obligat să restituie în mod solidar cu Vasile Drangoi (unicul asociat a întreprinderii insolabile) împrumuturile primite de acesta în baza contractelor de credit și anume: - contractul de credit nr. 845-3210 ”F” din 03 august 2011, încheiat între BC „Energbank” SA, în calitate de creditor și Vasile Drangoi, în calitate de debitor; -contractul de credit nr. 611”c” din 22 aprilie 2011, încheiat între BC „Energbank” SA, în calitate de creditor și Vasile Drangoi, în calitate de debitor; contractul de credit nr. 845-3559 ”F” din 23 septembrie 2013, încheiat între BC „Energbank” SA, în calitate de creditor și Vasile Drangoi, în calitate de debitor. Iar, în vederea asigurării rambursării creditelor acordate de către BC „Energbank” SA, cât și achitarea dobânzilor și a altor plăți aferente contractelor de credit încheiate, Vasile Drangoi a grevat cu ipotecă bunul imobil amplasat în mun. Chișinău, sect. Botanica, str-la 3 Lvov nr. 80, constituit din casă de locuit individuală cu suprafața de 176,6 m.p., cu număr cadastral 0100110.219.01), construcție accesorie cu suprafața de 80,8 m.p., cu număr cadastral 0100110.219.02 și terenul aferent construcțiilor, cu suprafața de 0,073 ha, cu număr cadastral 0100110.219. Proprietarul bunului imobil fiind Vasile Drangoi, care este unicul asociat al întreprinderii insolabile.

Opinează că, statutul de creditor ipotecar al BC „Energbank” SA, nu-i oferă statutul de creditor garantat în cadrul procesului de insolabilitate intentat în privința FPC „Drancor” SRL, fără ca acest bun să fie introdus în capitalul statutar al acestuia. Din Registrul bunurilor imobile electronic, bunul imobil aparține cu drept de proprietate lui Vasile Drangoi.

Susține că, BC „Energbank” SA având creanțe majoritare în clasele de rang 5 și 6, a influențat votul în favoarea acceptării planului propus, dar în acelaș timp nejustificat a fost favorizat în raport cu alți creditori din aceeași clasă.

Declară că, planul propus de debitor și confirmat de instanța de insolabilitate, afectează interesele tuturor creditorilor prin faptul că nu au fost respectate normele imperative ale Legii insolabilității, cât și diminuează intenționat plățile către aceștia.

Conform art. 8 alin.(1) al Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres

de prezenta lege.

Intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării actului de dispoziție sau primirii acestuia integral.

Instanța de insolvență a adoptat hotărârea la data de 18 noiembrie 2016.

SRL „Samariu Grup” a declarat recurs la 14 decembrie 2016.

SRL „Copertina-Pac” a declarat recurs la 13 decembrie 2016.

BC „Victoriabank” SA a declarat recurs la 14 decembrie 2016.

Din materialele pricinii rezultă că hotărârea contestată a fost expediată părților la data de 19 ianuarie 2017 (f.d.164), iar confirmări care să ateste eliberarea copieii hotărârii la data pronunțării acesteia, lipsesc la materialele pricinii, în condițiile când în cadrul ședinței de judecată din 18 noiembrie 2016 a fost pronunțat doar dispozitivul acesteia, ceea ce se distinge din textul procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.161).

Astfel, Colegiul consideră că recursurile declarate împotriva hotărârii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău de către SRL „Samariu Grup” la 14 decembrie 2016, de către SRL „Copertina-Pac” la 13 decembrie 2016 și de către BC „Victoriabank” SA la 14 decembrie 2016, sunt în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de BC „Victoriabank” SA, SRL „Samariu Grup”, SRL „Copertina-Pac” și va casa hotărârea contestată, cu restituirea pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvenței nr. 149 din 19 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 429 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel

de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Din materialele pricinii rezultă că Ion Drangoi, reprezentantul debitorului FPC „Drancor” SRL, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, la 04 octombrie 2016, a înaintat cerere privind modificarea planului procedurii accelerate de restructurare a FPC „Drancor” SRL, în procedura accelerată de restructurare, solicitând anexarea la materialele pricinii a graficului nou de achitate cu creditorii începând cu luna noiembrie 2016 (f.d.102).

Administratorul provizoriu al FPC „Drancor” SRL – Grigore Hanganu, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, la 01 noiembrie 2016, a înaintat instanței de insolvență spre aprobare rezultatele adunării generale repetate a creditorilor FPC „Drancor” SRL, în procedura accelerată de restructurare, din 21 octombrie 2016, anexând în acest sens și procesul-verbal al adunării creditorilor din 21 octombrie 2016 și anexele acestuia (f.d.135-152).

Prin prisma art. 5 alin. (5) lit.i) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, una din competențele instanței de insolvență este confirmarea planului procedurii de restructurare sau, după caz, de lichidare după votarea lui de către creditorii.

Conform art. 224 alin.(1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, odată cu acceptarea de către adunarea creditorilor a planului procedurii accelerate de restructurare, instanța de insolvență, imediat, dar nu mai târziu de 5 zile, va confirma planul prin hotărâre definitivă și va dispune încetarea procedurii accelerate de restructurare a debitorului și trecerea la procedura de realizare a planului confirmat.

Astfel, prin hotărârea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a confirmat planul procedurii accelerate de restructurare aprobat prin hotărârea adunării creditorilor FPC „Drancor” SRL din 21 octombrie 2016; s-a încetat procedura accelerată de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL, cu sediul în mun.Chișinău, str. Burebista, nr. 78, IDNO 1003600079246, cu trecerea la procedura de realizare a planului procedurii accelerate de restructurare confirmat; s-a dispus aplicarea planului procedurii accelerate de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL; s-a confirmat candidatura lui Grigore Hanganu în funcție de administrator al insolvenței în cadrul procedurii de realizare a planului procedurii accelerate de restructurare confirmat; s-a pus sub supravegherea administratorului insolvenței Grigore Hanganu, comitetului creditorilor, adunării creditorilor a

FPC „Drancor” SRL și a instanței de insolvență realizarea planului procedurii accelerate de restructurare în privința FPC „Drancor” SRL. Concomitent, s-a dispus publicarea hotărârii în Monitorul Oficial, conform art. 7 al Legii insolvenței (f.d.162-163).

Instanța de insolvență a constatat că hotărârea adunării creditorilor din 21 octombrie 2016 a fost adoptată fără încălcări de procedură, iar creditorii nu ar fi înaintat cereri cu privire la anularea hotărârii creditorilor din 21 octombrie 2016, precum și că nu ar fi condiții privind neaprobarea hotărârii adunării creditorilor și refuzul confirmării planului procedurii accelerate de restructurare prevăzute de art. 205 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Conform art. 205 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență poate să nu aprobe hotărârea adunării creditorilor și să nu confirme planul procedurii de restructurare dacă: a) a fost ignorată o condiție esențială ce ține de conținutul planului, de modul realizării lui, precum și de modalitatea de acceptare a planului de către creditorii, iar această încălcare nu poate fi înlăturată; sau b) lichiditățile debitorului depășesc vădit creanțele creditorilor incluși în tabelul creanțelor validate; sau c) planul conține date fictive sau cu eroare flagrantă; sau d) nu este întrunită una din condițiile prevăzute la art.204 alin.(4); sau e) remunerarea și alte plăți aferente activității administratorului provizoriu, administratorului insolvenței, experților și specialiștilor antrenați în proces nu au fost achitate sau plata lor nu a fost asigurată în modul stabilit în plan.

La acest capitol, Colegiul relevă că recurentul BC „Victoriabank” SA a invocat că au fost încălcate prevederile art. 205 lit. a), c) al Legii insolvenței, precum că a fost ignorată o condiție esențială ce ține de conținutul planului, de modul realizării lui, precum și de modalitatea de acceptare a planului de către creditorii, iar această încălcare nu poate fi înlăturată sau planul conține date fictive sau cu eroare flagrantă.

În acest sens, recurentul a invocat că BC „Energbank” SA având creanțe validate de rangul 5 și respectiv 6, care conform planului propus urmează a fi achitate în proporție de 20% și respectiv 0% din creanța validată, a participat la vot în conformitate cu clasa creditorilor chirografari și a votat planul de restructurare cu modificările respective conform căruia a fost inclus în rangul garanțelor, care conform planului propus urmează să primească 100% din valoarea creanței validate, iar statutul de creditor ipotecar în baza contractului încheiat cu Vasile Drangoi, nu-i conferă BC „Energbank” SA statutul de creditor garantat în cadrul procesului de insolvență intentat în privința FPC „Drancor” SRL.

În contextul dat, Colegiul remarcă că instanța de insolvență la examinarea pricinii nu a supus aprecierii argumentele invocate de către reprezentantul BC „Victoriabank” SA, în condițiile când aceste obiecții necesită un răspuns concret și cert, or, în cazul adevăririi ipotezelor invocate, instanța de insolvență se află în situația stabilită de art. 205 al Legii insolvenței, reiterat *supra*, care statuează condițiile concrete când instanța de insolvență poate să nu confirme planul procedurii de restructurare.

Cu referire la ipoteza instanței de insolvență precum că ar fi neîntemeiate obiecțiile creditorilor BC „Victoriabank” SA și SA „Fabrica de unt din Florești” împotriva planului de restructurare accelerată a debitorului FPC „Drancor” SRL deoarece planul ar fi fost aprobat prin hotărârea adunării creditorilor din 21 octombrie 2016, Colegiul menționează că această constatare nicidecum nu

argumentează netemeinicia afirmațiilor recurentului, or, o apreciere a acestora în raport cu prevederile legale din textul hotărârii contestate nu se distinge.

Mai mult, în condițiile legii aprobarea planului de restructurare de către adunarea creditorilor, nu presupune și obligația instanței de insolabilitate de a-l confirma, ci constituie o posibilitate, confirmarea acestuia fiind posibilă când sunt întrunite condițiile legale.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă prevederile art. 224 alin.(2) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, conform căreia instanța de insolabilitate poate să nu aprobe hotărârea adunării creditorilor și să nu confirme planul procedurii accelerate de restructurare doar pe motivele indicate la art.205.

În contextul normei precitate, Colegiul reiterează că instanța de insolabilitate avea obligația de a supune aprecierii argumentele creditorului BC „Victoriabank” SA, or, recurentul a invocat încălcarea prevederilor art. 205 lit. a), c) al Legii insolabilității, aspecte ce urmează a fi verificate la rejudecarea pricinii.

Tot aici, este de menționat că reprezentantul creditorului BC „Victoriabank” SA a obiectat împotriva aprobării proiectului planului propus de debitor atât în cadrul ședinței adunării repetate a creditorilor FPC „Drancor” SRL, cât și în cadrul ședinței de judecată a instanței de insolabilitate, fiind invocată necorespunderea acestuia cerințelor legii.

Chiar și în contextul prevederilor art. 223 alin. (5) al Legii insolabilității, conform căreia planul acceptat de adunarea creditorilor devine obligatoriu și opozabil pentru toți creditorii care nu au participat la votare sau care au votat contra, nu este exclus dreptul creditorului de obiecta împotriva acestuia și a primi un răspuns cert referitor la poziția sa.

Nu poate fi reținută ipoteza instanței de insolabilitate precum că nu ar fi fost contestată hotărârea adunării creditorilor din 21 octombrie 2016, deoarece contestarea acesteia este un drept al părții realizat rezultând din principiul disponibilității garantat de art. 27 Cod de procedură civilă, însă această circumstanță nu exclude obligația instanței de a aprecia argumentele creditorului în raport cu circumstanțele pricinii și normele de drept aplicabile speței.

La acest capitol, Colegiul apreciază ca fiind relevante argumentele recurentului precum că nu au fost luate în considerare de către instanța de insolabilitate aspectele ce țin respectarea dispozițiilor imperative ale Legii insolabilității la confirmarea planului accelerat de restructurare a FPC „Drancor” SRL, care, în opinia recurentului, ar influența interesele creditorilor și ar diminua intenționat plățile față de creditori.

În acest sens, Colegiul reliecă că instanța de insolabilitate nu s-a expus asupra temeiurilor și argumentelor invocate de BC „Victoriabank” SA, în condițiile când aceasta avea obligația rezultând din prevederile art.art. 238, 239, 240 Cod de procedură civilă, conform căreia completul de judecată deliberează toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admiterea acțiunii. Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată, apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea

aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În consecință, instanța de insolvență contrar normelor de drept procesual enunțate *supra*, a concluzionat în favoarea confirmării planului accelerat de restructurare a FPC „Drancor” SRL, cu încetarea procedurii accelerate de restructurare și trecerea la realizarea planului procedurii accelerate confirmat, fără a se expune prin prisma argumentelor și temeiurilor invocate de reprezentantul creditorului BC „Victoriabank” SA.

La fel, în textul hotărârii contestate nu se identifică careva supoziții referitor la includerea BC „Energbank” SA în planul propus ca fiind creditor garantat, în condițiile când în tabelul definitiv a fost validat cu creanțe de rangul 5 și 6, în condițiile când recurentul a invocat că BC „Energbank” SA a fost favorizat în raport cu alți creditori.

Or, instanța de judecată rezultând din obligația sa, urma de a da un răspuns clar și expres argumentelor invocate în acest sens, în condițiile când, în opinia recurentului, acesta este un aspect care suplimentar confirmă că instanța de insolvență nu putea să confirme planul propus.

Cu referire la circumstanțele enunțate *supra*, Colegiul notează că instanța de insolvență s-a limitat a generaliza precum că sunt neîntemeiate obiecțiile creditorilor, însă, o analiză a circumstanțelor pricinii prin prisma argumentelor invocate, probelor prezentate, în textul hotărârii contestate nu se identifică, în condițiile când instanța avea obligația de a le supune aprecierii prin prisma argumentelor și probelor părților.

În atare circumstanțe, Colegiul constată că pricina a fost examinată superficial și doar prin prisma poziției debitorului FPC „Drancor” SRL, care prin intermediul administratorului provizoriu Grigore Hanganu, a solicitat confirmarea planului procedurii accelerate de restructurare aprobat prin hotărârea adunării creditorilor din 21 octombrie 2016.

Mai mult, instanța de insolvență constatând faptul că planul propus spre confirmare ar fi fost aprobat de adunarea creditorilor din 21 octombrie 2016, a eludat a supune aprecierii argumentele recurentului, or, conform legii aceasta nu este unica condiție obligatorie la confirmarea acestuia de către instanța de insolvență.

Raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate *supra*, Colegiul conchide că examinarea pricinii s-a efectuat în mod arbitrar, incomplet, evaziv și fără o apreciere a argumentelor invocate inclusiv și de BC „Victoriabank” SA, prin ce se impune casarea hotărârii contestate, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În consecință, Colegiul menționează că la rejudecarea pricinii, instanța de insolvență urmează a verifica și a supune aprecierii aspectele menționate *supra*, inclusiv și de a supune aprecierii și alte circumstanțe ale pricinii, în partea ce ține de fondul cauzei, în măsura în care ele sunt confirmate prin probe relevante și pertinente soluționării corecte a litigiului inclusiv și prin prisma argumentelor participanților la proces.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs Spania, 1994).

Or, în sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

CtEDO, în cauza *Suominen vs Finlanda*, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza *Van de Hurk vs Olandei*, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza *Dulaurans v. Franței*, Hotărârea din 21 martie 2000, paragraful 33, CtEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat. Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”.

CEDO nu își propune să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (cauza *Artico vs Italiei*, hotărârea din 13 mai 1980, paragraful 33). Astfel, instanța de insolvență nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată și de a argumenta respingerea cererii sale, dreptul său la un proces echitabil fiind lezat. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, a fost încălcat, or dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit de instanța de insolvență.

În consecință, Colegiul, verificând conținutul hotărârii contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de insolvență s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speței, argumentele debitorului și administratorului provizoriu al acestuia pe care se întemeiază concluziile sale, fără să se expună asupra argumentelor recurentului.

Or, în sensul principiului procesului echitabil, garantat de art. 6 CEDO, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

La rejudecarea pricinii, instanța de insolvență urmează să verifice aspectele menționate *supra*, să creeze condiții obiective pentru realizarea și exercitarea drepturilor procedurale și în dependență de probele pertinente administrate, rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că lacunele indicate *supra*, nu pot fi înlăturate la judecarea recursului, fapt pentru care recursurile declarate urmează a fi admise, cu casarea hotărârii instanței de insolvență și restituirea cauzei spre rejudecare la

Curtea de Apel Chişinău, cu respectarea principiilor ce guvernează litigiul în cauză.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admit recursurile declarate de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Societatea cu Răspundere Limitată „Samariu Grup” și Societatea cu Răspundere Limitată „Copertina-Pac”.

Se casează hotărârea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chişinău, adoptată în pricina la demersul administratorului provizoriu al debitorului Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată, în procedura accelerată de restructurare – Grigore Hanganu privind confirmarea planului procedurii accelerate de restructurare aprobat prin hotărârea adunării creditorilor Firmei de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată din 21 octombrie 2016, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de insolabilitate-Curtea de Apel Chişinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței:

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală